SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld.40 kr.

V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) **vsprejema upravništvo in ekspedicija** v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 88. V Ljubljani, v torek 20. aprila 1897. **Letnik XXV.**

Vabilo
k
občnemu zboru
„Katol. polit. društva v Ljubljani“,

ki se bo vršil

v sredo po Veliki noči, dné 21. aprila, ob ½6. uri zvečer

v rokodelskem domu, Komenskega ulice 10.

Vspored:

1. Nagovor predsednikov.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Volitev dveh verifikatorjev.
5. Volitev novega odbora.
6. Slučajni nasvèti.

K obilni udeležbi vabi

Odbor.

Pastirski list.

Krški škof mil. g. dr. Mahnič je razposlal 16. marca svojim vernikom prvi prekrasni pastirski list. V njem razlaga svoje poslanje in zvanje. Ne po svoji volji in ne po ljudski volji je postal škof in pastir, ampak po Božji volji. Potem iz sv. pisma in sv. očetov riše sliko in čast in oblast katoliškega škofa.

A novi škof se tudi zaveda svojih dolžnosti: „ni pozvan škof, da uživa ugodnosti tega življenja, ampak pozvan je, da bdi, da se trudi, da se žrtvuje, da nosi križ. Zaveda se strašne odgovornosti, ki ga čaka, ko bi skrbel le za se, in ne za vernike, ko bi bil najemnik in ne pastir, ko bi ne bil vzor vsem vernikom“. — S strahom ga napolnjujejo te misli, a upa v Boga, in prosi vernike, da mu lajšajo breme, slušajoč in ljubeč ga. Na to pozdravlja svoje vernike z apostolskim pozdravom: mir vam bodi! A le Kristus je naš mir, ki je porušil steno, ki je ločila narode, in združil, kar je bilo razdeljeno. „Narod Božji, piše nadalje škof, ki sem mu sedaj želel miru, je pred svetom razdeljen na dvoje. Razlika rodú je postala osobito dandans zid neprijateljstva in razdora. Narodno vprašanje je jedno izmed tolikih vprašanj, ki vznemirjajo naš vek. Toda naj vas vprašam z apostolom: Ali je Kristus razdeljen? Ali je nam nemogoče povrniti mir in zlogo krščanski družini? Nikakor ne, tudi temu zlù je leka. A to sredstvo nam podaje samo Jezus Kristus. Dà, jedini razlog, zakaj je danes vse zmedeno, je, ker smo se oddaljili od Njega, ki so v njem rešena vsa vprašanja, ki je v njem večni — je in Amen. Kakor sem že rekel, razlika med dvema narodoma je pred ljudmi, a ni je v luči one vere, ki nam jo je prižgal Jezus Kristus. V Jezusu Kristusu sta se zljubila pravica in mir. Če ljubimo torej Kristusa „ljubili bomo pravico in ustanovil se bo mednarodni mir“. Dà, predragi, bodite pravični jeden proti drugemu; častite v bližnjem, bodi si katerekoli narodnosti, sliko Božjo, priliko presv. Trojice, brata Jezusa Kristusa; bodite pravični, priznavajoči bližnjemu vsa prava, ki jih uživa kakor človek in kakor kristijan; vsa prava, naj bodo naravna ali postavnim potem pridobljena; pustite mu popolno svobodo razvitka v individuvalnem in narodnem obstanku, saj je Bog sam hotel postaviti razliko jezika in plemena v ljudskem rodu, oni Bog, ki ljubi vse. Pravica in mir sta se zljubila. Katoliška cerkev, ki ste nje sinovi, je samo jeden del nebeškega grada Jeruzalema, ki objemlje vse sinove in pokoljenja, jezike in narode, ki vsi v miru in ljubezni pojo slavo Bogu. Tako je tudi v cerkvi mesta vsem narodom, vsi ondi najdejo resnico in milost, da se morejo usovršiti, vsak na svoj način, in da doseže vsak svoj cilj, ki ga mu je odredila Previdnost. Cerkev objemlje vse narode s čuvstvom dobre matere, vse blagoslavlja, vse brani, čuvajoč in usovršujoč jim, kar imajo naravskega. Ta mati bo tudi na vas, če se bote ljubili kakor bratje, izlila svoj blagoslov, da se sestanete vsi v jedinstvu sv. vere, v popolnem človeku, da sledite resnico in ljubezen, da napredujete v vsaki stvari v njem, ki je glava, to je v Kristusu“.

Tako ta list, ki je zares apostolska poslanica, noseč mir in blagoslov. Kako blagodejne so take besede katoliškega škofa ne samo dobremu krškemu ljudstvu, ampak tudi srcu vsakega katoličana in posebno še njim, ki stoje sredi političnih in verskih bojev.

Rodoljubi-materijalisti naših dni dan za dnevom govore o narodnosti, svobodomiselnosti in napredku, a vezi nobene ne morejo najti med seboj, nobenega pomočka za napredek, nobene vzlage za svobodomiselnost, kakor jedino le — boj proti klerikalizmu. Boj proti klerikalizmu ta jih druži, ta jim je napredek, v njem je svobodomiselnost. Nikjer nič pozitivnega, nikjer nič tolažilnega. Ko bi zmagali klerikalizem, začeli bi se klati med seboj. Zato tudi v nas Slovencih „Slovenski Narod“, boječ se razkola v lastnem taboru, bije na boben in kliče v boj zoper klerikalizem za narodnost, svobodomiselnost in napredek, dasi sam ne ve in še nikdar povedal ni, ni kaj je narodnost, ni kaj svobodomiselnost, ni kaj napredek. Tolažilne pravimo so v takem času apostolske besede sv. cerkve in nje škofov. Ti ne kažejo na boj, ampak k ljubezni, pravičnosti, k složnemu delovanju. Ti ne družijo naroda s sovraštvom do drugih narodov, ampak pozitivno z višjo ljubezno vezjo sv. vere. Ti vedo, kaj hočejo in kam hočejo. Katoliška cerkev je dandanes jedina glasnica miru in sprave, jedina prava učiteljica narodne vzajemnosti, katoliški škofje so jedini pravi apostoli bratoljubja. To je s tem pismom dokazal tudi krški škof dr. Mahnič. Mi pa kličemo: Bog ga živi na bratski zemlji — apostola bratoljubja in rodoljubja!

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. aprila.

Novi parlament je naslov knjigi, ki je izšla te dni na Dunaju in iz katere posnamemo nastopne, za politični razvoj več ali manj važne podatke. Iz omenjene knjige je pred vsem razvidno, da je od 425 poslancev skoro polovica, namreč 203 takih mož, katerim so volilci še le prvikrat dali svoje zaupanje. Ako z ozirom na narodnost primerjamo

LISTEK

Velika noč je.

Češki spisal Vaclav Kosmak. — Poslov. Iv. P.

Izza zelenega gozda vzhajajoče solnce je trikrat poskočilo* in gleda z veselim obrazom iz modrega oblaka na mlado zemljo. Tako je na njo gledalo oko Božje sedmi dan, veseleč se, blagoslavljajoč in oživljajoč jo.

Na župnikovem vrtu se je vsedel vrabec na brezov grm in ogrevajoč se na toplem solncu pripoveduje: živ, živ; pomlad sem prebudil, živ, živ. Šel sem pogledat proti gozdu. O Bog, tam je krasno. O snegu ni sledu, potoki skakljajo in šumljajo, zvončki cveto, škrjančki pojo in vetriček veje tako toplo, da je greh še naprej spati. Bezeg več ne spi, pomlad se prebudi, vstani tudi ti — či-či-či . . .

Bezgov grm se pri tej vesti vrabčevi veselja zgane in se zasmeje v zelenem perji.

Spodaj pod bezgovim grmom je dremala mala marjetica. Žvrgoljenje vrabčevo jo je prebudilo. — Ozre se prestrašena in videč bezeg v spomladni obleki, se razveseli in brzo odgrne krasno, nežno glavico.

Škrjanček leti nad vrtom in videč to radost, poje aleluja. —

Zvonovi v zvoniku zvonijo. Iz belih, ličnih hiš prihajajo ljudje, praznično oblečeni, pozdravljajo se z veselim pogledom in korakajo počasi po pometenih cestah v cerkev. Hram božji je prečudno krasen in svetal — tako ni bil nikdar prej.

Gospod župnik stopi na prižnico. Oči vernikov zaželjeno pogledajo nanj. Pozdravi jih s krščanskim pozdravom, prekriža se in njegov zvonki glas veselo zadoni: Vstal je, ni ga več tukaj — aleluja!

Gospodu župniku se živahno bliščijo oči, navdušeno govori ljudstvu o Jezusu, oznanjevalcu večne pravice, katerega so razlagalci in prekucuhi sv. pisma pribili na križ, on pa je vstal slavno iz groba, kot zmagalec smrti in hudobe. Kakor je bilo jagnje v starem zakonu darovano za grehe izraelskega ljudstva in je najvišji duhoven samo jedenkrat na leto šel v Najsvetejše, v hram Gospodov, da bi s krvjo Jagnjetovo poškropil skrinjo zaveze, tako je Jezus Kristus, najvišji duhoven novega zakona, jedenkrat za vselej daroval samega sebe, noseč celega sveta in naše grehe, in je izdihnil na križu svojo dušo v plačilo za grehe človeštva, šel v najnotranjše nebo, segel v rano svoje svete strani in je z lastno krvjo poškropil tron Očeta nebeškega, Boga užaljenega. In mrak jeze je zginil iz čela Božjega, nebo je zaplesalo v nepopisnem veselji, zlata vrata rajska so se na stežaj odprla zavrženemu človeštvu, in Odrešenik je vstal od mrtvih, da gre prvi s človeškim telesom v pravo našo domovino. — Pokazal nam je pot, po kateri moremo in moramo iti za njim. Vstani tudi ti, krščanska duša iz groba greha in korakaj za Kristusom k vratim slave. Ne boj se! On je umrl za vse grešnike in tudi zate. In ko bi bil tvoj greh še večji, kakor je: če bi bil okradel sirote, če bi bil zapravil svoje premoženje, če bi bil svojo

* Ljudstvo na Češkem pravi, da solnce na Veliko noč pri vzhodu trikrat poskoči. Ko sem bil deček, sem vedno pazil, da bi videl, toda vselej sem preje zaspal.

vspeh volitev l. 1891 z vspehom zadnjih volitev, se nam pokaže, da se je pomnožilo število nemških zastopnikov od 177 na 205, število Čehov od 76 na 85, Poljakov od 58 na 71, Italijanov, na škodo Slovencev, od 16 na 19, Hrvatov od 7 na 9, Rusinov od 8 na 10, Rumunov od 4 na 6 ter Srbov od 1 na 2. Z ozirom na stanovsko zastopstvo opomnimo, da je narastlo število duhovnikov od 20 na 31, zastopnikov trgovine in obrta od 30 na 60, zemljiških posestnikov od 146 na 165, odvetnikov in notarjev od 50 na 62, zdravnikov in lekarnarjev od 12 na 13, tehnikov, mehanikov, stavbenikov in inženirjev od 8 na 12, uradnikov od 29 na 31, pisateljev in časnikarjev pa od 9 na 14 (soc.-dem. uredniki). Zmanjšalo pa se je število profesorjev in učiteljev in sicer od 40 na 37.

Jezikovna naredba za Češko provzroča nemškim liberalnim zagrizencem še vedno prav ogromno „dela“, seveda „hvaležnega“ dela. V prvi vrsti poskušajo ti matadorji dokazovati, da je jezikovna naredba sploh neizvedljiva, češ, da je nemogoče, da bi si toliko število nemških uradnikov prisvojilo češki jezik in da je ta jezik v mnogih krajih nerabljiv. Na to pa pričnó naštevati celo vrsto „zlih“ posledic za češke Nemce. Jezikovna naredba, ki nasprotuje obstoječim zakonom, je velika nevarnost za gospodarski razvoj in za ohranjenje veliko tisoč družin, izključuje iz javne službe veliko število uradnikov, nemških sodrugov. Konečno pozivljejo vse svoje nemčursko nadahnene somišljenike, naj si na vso moč prizadevajo, da odvrnejo od „zatiranega“ nemštva grozovit udarec in ne odjenjajo v boju za pravice avstrijskih Nemcev. Tu ne najdemo nikakih novih „dokazov“, marveč le stare obrabljene fraze, ki nam še bolj dokazujejo, da se nemštvu ne godi prav nobena krivica, pač pa trpi liberalizem veliko izgubo, kar pa naudaja z veseljem ves protiliberalni svet.

Nemiri v Slavoniji trajajo še vedno in zavzemajo vedno večjo razsežnost. Vojno poveljništvo je odposlalo iz Oseka majorja Obersnića s poveljem, da načeluje vojaškim oddelkom, ki so razpostavljeni v okolici Bukovarja. Policijski aparat je v najboljšem tiru, kajti do 17. t. m. je bilo aretovanih nič manj kot 460 prebivalcev, mej temi v veliki večini kmetov. Vlada najbrže še ne bo tako zlepa dospela do prepričanja, da se na ta način ne bo nikdar s korenino zatrlo agrarno socijalistično gibanje v Slavoniji.

Deželnozborske volitve na Hrvatskem. Povodom priprav za prihodnje deželnozborske volitve objavlja djakovski škofijski list „Glasnik“ oklic, v katerem se z ozirom na sklep dekanijskega posvetovanja naroča duhovnikom vseh treh katoliških škofij, naj pričnó delovati za skupni shod, na katerem bi se sklepalo o skupnem postopanju pri volitvah. Obe opozicijski glasili svetujeta, naj se na ta shod povabi grško-katoliška duhovščina, vendar ni mnogo nade, da bi se vse tako steklo, kakor bi bilo želeti. Liberalni mažaronski listi z nekakim strahom poročajo o tem koraku ter skušajo svet prepričati, češ da je neumesten.

Prijateljska zveza mej Transvaalom in državico Oranje se je sklenila na skupnem diplomatičnem shodu v glavnem mestu državice Oranje, Bloemfontein. To, kar se je sedaj sklenilo, je še le priprava za trajno zvezo, ki se namerava skleniti mej južno-afrikansko republiko in slobodno državo Oranje po preteku nekaj let, vendar pa je velevažnega pomena že sedaj za obe državi. Vsprejele so se za sedaj nastopne točke: večno, trajno prijateljstvo mej obema deloma, obestranska podpora v slučaju napada tega ali onega dela, v slučaju vojske postopata oba dela solidarno v vseh zadevah ter se mora ustanoviti skupni svet, v katerega odpošlje vsak del po pet članov in ki se mora sniti vsaj jedenkrat na leto v Pretoriji ali Bloemfonteinu ter obravnati vse skupne zadeve, nekako podobno našim delegacijam. Ta prijateljska in mirovna zveza je velevažnega pomena posebno sedaj, ko se namerava znani zvijačni napad od angleške strani, o katerem smo govorili obširneje v zadnji številki. Akoravno bi se morda oba dela ne mogla trajno ustavljati angleškim navalom, bi vendar morali Angleži žrtvovati precej vojakov in denarjev, predno bi dospeli do kakega vspeha. Do tega prepričanja je pa ta zveza dovedla tudi sebične Angleže, ki morda vendar ne pričnó po krivici nadlegovati afriških rodov.

Grško-turška vojska se je pričela, ta klic doni te dni po celi Evropi. Mej tem ko se je katoliški svet radoval veselih velikonočnih praznikov, pričela se je na grško-turški meji vojska, ki je imela takoj prvi dan žalostne posledice na obeh straneh. Na Velikonoč zjutraj, ko se je po raznih krajih obhajalo vstajenje Gospodovo, počile so puške, topovi so zagromeli in korak, ki je bil sicer neizogiben, a vendar ne določen, je bil storjen. Vojsko je napovedala Turčija, a vso odgovornost za to mora prevzeti Grška, ker so grške čete prisilile turško vlado do odločilnega koraka, tako se sporoča iz Carigrada. Diplomatična zveza mej obema državama je pretrgana, vsi podaniki jedne ali druge države so dobili nalog, naj se v najkrajšem času povrnejo v domovino, sploh pretrgana je mej Atenami in Carigradom vsaka zveza, ki bi imela le količkaj prijateljskega značaja. Na drugem mestu objavimo vse važneje brzojavke o tem najnovejšem dogodku na tesalski meji, vendar se pa lahko naglaša, da prave slike iz teh podatkov nikakor ni možno posneti, kajti brzojavka iz Aten govori ravno tako o „velikih izgubah na strani nasprotnikov“ in „sijajnih vspehih na naši strani“, kakor brzojavno poročilo iz Carigrada. Vkljub temu se pa lahko konštatuje, da je borba na obeh straneh zelo ljuta, ker je že vse komaj čakalo, kedaj se spoprime z nasprotnikom, posebno pa še vsled tega, ker je vojaštvo na obeh straneh že precej naveličalo se trpeti raznovrstna pomanjkanja. O posledici te vojske govoriti že sedaj je popolno nemogoče, kajti akoravno je turška armada precej večja od grške, dobiva poslednja pomoč od vstaških čet, ki so sostavljene iz samih navdušenih in junaških bojevnikov.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. aprila.

(Zaobljubljena procesija.) Dve leti ste minuli odkar je potresna katastrofa tako silno zadela našo Ljubljano, in ona osodepolna noč, noč strahu in trepeta je ljubljanskemu prebivalstvu še globoko v spominu. In ta spomin ne bo izginil, one noči se bodo spominjali i naši potomci, če ne drugače, vsaj vselej, kadar pridejo veseli velikonočni prazniki in bodo neštete množice našega ljudstva hodile pred oltar nebeške Matere, kličoč spokornega duha: Šibe potresa reši nas, o Gospod! Tako je bilo tudi zadnjo nedeljo. Nič manj kot 15.000 ljudstva se je zbralo na prostornem Kongresnem trgu, kjer je bil pred uršulinsko cerkvijo postavljen krasen oltar. Vsaka župnija je imela svojo procesijo, stolno so vodili prevzvišeni gospod knezoškof sami. Ko so vse župnijske procesije dospele na določeni prostor, opravile so se lavretanske litanije, kjer je ljudstvo odpevalo v srce segajočo pesem „Marija, k Tebi uboge reve“, dalje molitve o potresu in slednjič so podelili prevzvišeni gospod knezoškof zbranim množicam blagoslov z Najsvetejšim. Kako veličasten prizor! Ves trg z impozantno fasado uršulinske cerkve poln ljudstva, ne glede na spol in stan, in to ljudstvo, na tisoče in tisoče po številu kleči na kolenih, prejema blagoslov. Kaka manifestacija katoliške zavesti v sedanjih dneh splošnega propada. Niti liberalizem, niti socijalna demokracija še nista mogla vničiti našemu narodu njegove vere in to nam navdaja pogum za bodočnost. Bog usliši prošnje vernega naroda, ter odvračaj od nas šibo strašnega potresa!

(Kakšni so „Narodovi“ velikonočni članki.) Kaj vse zna „Narod“ zvarjati, to je pokazal v svojem velikonočnem članku, katerega odlomek zato podajamo doslovno svojim čitateljem: „Aleluja! — vstal je! — iz svoje moči. Razmaknili so se zapahi — odpadli so pečati — odvalila se je skala — omedleli so prestrašeni sovražni stražniki, On pa splaval zmagovit in slaven tja, odkoder je bil poslan! Dan vstajenja — dan zmage — dan rešenja praznuje danes in jutri katoliška cerkev, v prirodi pa triumfira zorna Vesna s svojim cvetjem, zelenjem, s svojimi ptičjimi zbori nad sovražno zimo. Aleluja! — aleluja! Tudi naš verni, katoliški narod praznuje v sredi najkrasneje prirode zmagoslavlje Sinu božjega — tudi mej Slovenci doné danes navdušeno večno mlade pesmi: Krist je vstal! veselimo se! aleluja! Slovenci praznujemo letos Vel. noč različno razpoloženih src. Na Kranjskem vlada vsled neprestanega in že vse meje dostojnosti presegajočega klerikalnega hujskanja še vedno divji razpor. Zaman je bil ves trud nekaterih poštenih kranjskih časopisov, da se ta sicer neizogibni boj popnè do nekega stališča, kjer ne vladata več samo fanatizem in poul čna psovka: klerikalci postajajo vsak dan drznejši in naši narodnosti vedno opasnejši. Organizovani klerikalizem dviga vedno smelejše svojo glavo, kranjsko duhovništvo postaja vsled navodov svojega škofa čim dalje bolj sovražno vsakemu napredku, mi pa obžalujemo iz dna svoje duše le to, da slovenska inteligenca še ne pokaže napram klerikalizmu tistega odpora, za katerega deluje naš list dan na dan. Ako bi bilo slovensko posvetno razumništvo povsod po deželi delavno in vztrajno, ako bi se ne udali nekateri rodoljubi po manjših krajih neki obsodbe vredni apatičnosti, ako bi imel izvrševalni odbor narodne stranke p o v s o d neustrašenih, za svobodomiselnost in napredek delavnih, protislovanski in protikulturni klerikalizem pobijajočih mož: — danes bi mogla narodna stranka z večjim veseljem praznovati Velikonoč. Nù, baš minole državnozborske volitve pa so dokazale, da so kranjska mesta še ognjišča narodne stranke, zato je dolžnost nas vseh, da pridobimo zopet, kar smo izgubili! Torej: na delo! — Tem besedam ni pač ničesar treba dostavljati, dostavimo pa, da je v isti številki „Narod“, ki se v uvodnem članku prišteva poštenim kranjskim časopisom, na tako podel način kradel neomadeževano dobro ime kaplana gospoda P. Hauptmana, ki niti mej najpodlejšimi ljudmi ni v navadi. — Če je Velikanoč taka, kakšen mora biti še le veliki teden.

(Krščanski socijalisti in socijalni demokratje.) Včeraj dopoludne je sklicalo slov. kat. del. društvo na vrtu Hafnerjeve pivarne shod, na katerem je poročal državni poslanec gosp. dr. Krek o položaju v parlamentu. Shod je bil izredno dobro obiskan; nič manj kot 600 poslušalcev, z malimi izjemami volilcev V. kurije, je pazljivo sledilo nad 1 uro trajajočim izvajanjem gosp. poslanca, kateri je najpreje izborno naslikal posamezne stranke v parlamentu. Dobro je označil ostanke nekdanje levice kot frakcijo brez življenjske sile, kot razpadajočo zastopnico kapitalizma. Nemški nacijonalci imajo sicer v svojem gospodarskem programu marsikako dobro zrno, a v verskem oziru niso boljši od liberalcev in njih postopanje je nedosledno, kar se je pokazalo zlasti povodom jezikovne naredbe. Razmerno največ pravičnosti do Slovanov kaže med Nemci katol. ljudska stranka. Vse točke njenega programa so uzorne, toda v stranki sami vlada še veliko nejasnosti in premalo neodvisnosti, a razmere se bodo v kratkem

---

mater na stara leta izgnal iz hiše in jo z roko udaril po obrazu. On je i za te grehe umrl. Vstani torej, delaj pokoro in zadobil boš mir. Vstani, dvigni se iz greha in nebo se bo razveselilo.

Pod korom je stal oprt na zid mož mračnega obraza, dolgih, na čelo visečih las. Zrl je mrklo v tla. Pri poslednjih besedah pogleda na duhovna in dve veliki solzi sta mu pritekli po licih.

Proti nebu pa je zletel angelj in pel s škrjančkom: aleluja.

* * *

V mali sobici sedi na postelji bleda žena. Pri oknu sloni dekle tudi bledo, in glasno moli iz bukvic. Bolnica šepeta po tihem za njo.

Revi — obe ste bledi. Žena je ležala celo zimo bolna in hči je bdela pri nji noč in dan in pri tem delala, da si je prislužila kruha.

„Francek! kako pa je danes zunaj?“ vpraša na jedenkrat mati.

„Toplo, mati!“

„In kako je na vrtu?“

„Trava že zeleni, in če bode še dva dni tako toplo, prinesem vam razcvetenih vijolic.“

Bolnica se radostno nasmeje. „In kaj delajo bučele?“

„Tudi že nosijo.“

„In ščinkovec še ni priletel na hruško?“

„Tudi že cvrka.“

„Francek!“ pravi bolnica, „meni je tako prijetno pri srcu. Pelji me ven, da pogledam iz vrta cerkev.“

Sin veselja poskoči, zapleše, obleče mater v toplo obleko, in čez pet mesecev jo prvič pelje na prosto.

Bolnica je stala na toplem solncu na pragu, sklene roke in s solznimi očmi gleda proti cerkvi, ki se je belila med zelenečim drevjem . . .

„Mati!“ reče sin, „tudi vi ozdravite.“

„Da,“ prikima mati.

Iz cerkve pa so donele orglje in ljudstvo je pelo: aleluja . . .

zbistrile. Kot zadnjo nemško stranko omenja govornik krščanske socijaliste pod vodstvom dr. Luegerja. Ta stranka ima prihodnjost, strla je na Nižje-Avstrijskem liberalizem, odločno bo pobijala tudi socijalno demokracijo. Njen program je: socijalna preosnova človeške družbe na podlagi pozitivnega krščanstva; to je i naš program. Obžalovati pa je, da stranka ni pravična Slovanom, dunajski krščanski socijalisti pretiravajo pomen nemštva in njega kulture, a z ozirom na njih zgodovino je to umljivo. Nadalje omenja govornik treh velikih slovanskih klubov, poljskega, mladočeškega in slovanske krščanske narodne zveze. Poljski klub se je preživel in ima v sebi kal smrti; v klubu, kjer sedi poleg odločnega katoliškega moža kapitalistični žid, ni načel, in zato razpad. Tudi v Galiciji se bistrijo razmere. Govornik graja v ostrih besedah postopanje vlade nasproti ljudskemu gibanju in protestuje zoper nadvlado birokracije nad ljudstvom. Mladočehi, dasi po večini zastopniki češkega liberalizma, so vender v narodnih vprašanjih Jugoslovanom v veliko zaslombo. Oni zahtevajo avtonomijo narodov in stanov. Na tej podlagi je mogoče ž njimi složno delovanje. Slednjič gosp. poslanec obširno razpravlja postanek in pomen slov. krščanske narodne zveze, kateri pripada on sam. Pozitivno, t. j. razodeto krščanstvo, narodnost in krščansko-socijalni program, to so temelj, na katerem se je zveza ustanovila. Laž pa je trditev nekaternikov, češ da je prišla zveza in ž njo vred govornik v vladni voz. Dokler avstrijska vlada tako malo upošteva naše težnje, ne moremo biti v vladnem taboru. Razmere na Primorskem so neznosne, istotako na Koroškem. K sklepu omenja govornik predlogov, katere je stavila slov. krščanska narodna zveza in pozivlje navzoče zborovalce, krepko delovati za krščansko-socijalno organizacijo delavskih stanov. (Burno odobravanje.) Nato se oglasi k besedi gosp. obč. svetnik Turk in prosi gosp. poslanca, da bi pri razpravi o obrtni noveli izposloval, da bi se pri stavbinskih podjetjih več ne izročevala vsa dela jednemu podjetniku. Gosp. dr. Krek odgovarja, da hoče v tem smislu delovati, da se ta zadeva za obrtnike ugodno reši. Ko pa pride do besede gosp. Gostinčar, zažene kakih 20 navzočih socijalnih demokratov, kateri so že prej s svojim roganjem in z vskliki shod motili in potrpežljivost našega ljudstva izzivali, tak hrup, da ni bilo več mogoče govornika umeti. Na poziv, naj bodo mirni ali pa naj zapuste zborovanje, začeli so še bolj besneti. — Razgrajalci so se morali s silo odstraniti in ker je pri tem nastal velik nered in sta se nasprotni stranki resno vspoprijeli, zaključil je vladni komisar shod. — Kot eminenten dokaz socijalno-demokratične surovosti in nasilstva pa konštatujemo sledeči faktum: Mej drugim govorom gosp. dr. J. Ev. Kreka vtihotapil se je v obližje govornika nekdo od socijalno-demokratične stranke s praznim vrčkom pod pazduho. K sreči so zapazili okolu stoječi krščanski socijalisti zavratno nakano, zasačili so ga in odstranili iz vrta! — Taki so socijalni demokratje in tako njih orožje v bojevanju. Treba je torej, da vsak poštenomisleči in redoljuben rojak stori svojo dolžnost, da se odstrani socijalno-demokratična pouličnа surovost. Zato tem bolj obžalujemo, da so nekateri ljudje, katere smo prištevali našim vrstam, tako kratkovidni, da tudi pomagajo zabavljati proti krščanskim socijalistom. Tako se nam poroča, da so bratje Kozaki zelo zabavljali po shodu v pivarni proti dr. Kreku in proti krščanskim socijalistom. Mi bi tega skoro ne mogli verjeti, ko bi se nam od raznih stranij ne bilo zatrjevalo, da je resnično. Grajati pa moramo naravnost, da od naše stranke predlagani in izvoljeni mestni odbornik gosp. Josip Kozak hodi na magistratu z liberalno stranko skozi drn in strn in je tudi v klubu liberalnih mestnih odbornikov. Tako postopanje ni lepo in ne dosledno; dvema gospodoma vzlasti dandanes ne more nihče služiti.

(**Občni zbor katol. polit. društva.**) Opozarjamo, da je jutri ob ½6. uri v rokodelskem domu občni zbor katol. polit. društva, h kateremu se uljudno vabijo vsi p. n. udje.

(**Državni poslanec gosp. Viljem Pfeifer**) bode v četrtek dne 22. t. m. od 7. do 10. ure dopoludne v gostilni pri „Štemburju“ v Kandiji pri Novem Mestu p. n. volilcem na razpolago. Ako bi torej imel kateri izmed njih kake težnje o pašnikih, gozdnih ali sploh gospodarskih in drugih zadevah, vabljen je tem potom na označeni razgovor.

(**Umrl.**) Iz St. Vida na Dolenjskem se nam poroča: G. nadučitelj Josip Korban v St. Vidu je dne 19. t. m. ob treh popoludne, previden s sv. zakramenti, po kratkem smrtnem boju v Gospodu zaspal. Pokojnik je bil blag, miren značaj. Pogreb je v sredo ob 9. uri dopoludne. — Naj v miru počiva!

(**Gibanje mej železničarji.**) Se pred nedavnim časom so imeli socijalni demokratje železničarje za nepremagljivo domeno svoje stranke in so jih izrabljali kot poslušno orodje za svoje strankarske namene. Na veliko jezo židovskih voditeljev pa so se razmere zadnji čas znatno izpremenile. Prvi poraz jih je zadel na Dunaju. Dunajski železničarji so izgubili zaupanje v svoje izkoriščevalce à la Adler, Ingwer, in dr. Položaj se je tako predrugačil, da tam, kjer so še pred letom dni socijalistični matadorji železničarjem diktirali, morajo sedaj z njimi paktirati. Misel krščansko-socijalna je pregnala tudi mej dunajskimi železničarji temo. Generalno vodstvo državno-železniške družbe je vsem svojim uslužbencem priznalo koncesijo, da smejo v upravo provizijskega in podpornega zavoda od 15 članov voliti 7 članov iz svoje srede. Da se postavijo kandidatje, priredili so železničarji na Dunaju 14. t. m. velik shod. Socijalni demokratje se niso nadejali, da bi ne bili vsprejeti vsi njihovi možje. A na shod je prišlo toliko krščansko mislečih železničarjev, da so morali socijalni demokratje, ako niso hoteli doživeti še večjega poraza, odstopiti krščanskim socijalistom nekaj mandatov. Tako so si znali dunajski železničarji, kateri hočejo biti neodvisni od židov, pri prvem nastopu brez boja pridobiti ugled in veljavo. In kar je bilo mogoče na Dunaju, menda ni nemogoče v Ljubljani.

(**Iz Idrije**) 17. aprila. [Ogenj.] Nocojšnja noč bi bila skoro postala usodna našemu mestu. Goreti je jelo v Gromovi hiši ob Nikovi za staro šolo okoli 1. ure po noči, in predno je prišel sploh kak človek, švignil je plamen tudi že iz sosednje hiše. Hiše so tam najgosteje natresene in vse s skodljami krite. Hvala Bogu in marljivim rokam, obvarovani smo bili pred prehudo nezgodo. Dokler ni bilo požarne brambe, delali so ljudje sami, da se ni ogenj razširjal, ter oblivali bližnje strehe. Pogoreli sta le omenjeni hiši, še celo hlev (sredi mesta!), v katerem je bilo seno in ki se jedne izmed pogorelih hiš malone dotika, je bil obvarovan. Jeden posestnik je usmiljenja vreden, ker je ubog starček — obrtnik. Obžgal se je le neki čevljar. Ob 12. uri opoldne nas je splašil zvon že drugič. Ogenj se je prikazal v neki rudarski hiši na drugem koncu mesta. Sreča, da so takoj pogasili. Ne tu, ne tam se ne ve gotovo, kako je ogenj nastal. — Vkljub temu je bila zvečer veličastna procesija, katere so se vdeležila tudi načelništva tukajšnjih oblastev. Župana ni bilo; pravili so, da se je med tem zabaval s pivo v „stibelcu“ bližnje gostilne „pri črnem orlu“.

(**Pretep.**) Včeraj proti poldnevu vračali so se fantje iz Stanežič (fara šentviška) in Šmartna pod Šmarno goro od službe božje na Šmarni gori. Prišedši do srede gore potegne eden šmartinskih fantov tovarišu iz Stanežič pero raz klobuk; s tem ga je pozval na „korajžo“. Stepla sta se in napadovalec dobil je po glavi tri precej hude rane, za katerimi ne bo tako hitro okreval

(**Iz Temnice na Goriškem**) se nam poroča, da je ondi umrl dne 18. t. m. občespoštovani veleposestnik gosp. Fr. Stepančič po kratki bolezni ter bil včeraj zelo slovesno in ob obilni udeležbi pokopan. Naj v miru počiva!

Društva.

(Centralna posojilnica slovenska.) Občni zbor dne 8. aprila v „Narodnem domu“ v Brežicah. I. Navzočih je bilo 11 članov, kateri so zastopali 24 deležev (delež po 100 gld.) Ti gospodje so zastopali načelstvo, nadzorstvo in posojilnice-zadružnice „Centralne posojilnice slovenske“. Zastopane so bile po zastopnikih sledeče posojilnice: 1. Okrajna posojilnica v Krškem, (zastopnik g. I. Bezlaj). 2. Posojilnica v Brežicah, (zastopnika gg. Levak in Schwentner). 3. Posojilnica v Moravčah, zastopnika gg. France Orehek in Janko Toman). Pismena pooblastila so poslale posojilnice-zadružnice: 4. Radeče, (pooblaščenec g. I. Lapajne). 5. Mokronog, (pooblaščenec g. P. Rozman). 6. Slatina, (pooblaščenec g. I. Rupnik). 7. Kobarid, (pooblaščenec g. dr. T. Romih) 8. Slap pri Vipavi, (pooblaščenec g. I. Rupnik). 9. Kleče na Koroškem, (pooblaščenec g. dr. T. Romih). — II. Predsednik ravnatelj gosp. Lapajne konstatuje, da je današnji občni zbor sklepčen, naznanja, da je bilo vabilo v smislu zadružnih pravil razglašeno v „Sloven. Narodu“ dne 1. febr. in v „Domovini“ dne 5. febr. t. l. ter prisrčno pozdravlja vse navzoče in jih vabi, da se ž njih pomočjo reši dnevni red, kakoršen je predpisan v zadružnih pravilih. Povdarja, da se je zavod v minuli enoletni dobi, ki je bila tako rekoč še le prvo upravno leto, sicer počasi a previdno razvijal. „Centralni posojilnici“ se je pridružilo do sedaj 12 slovenskih posojilnic in 11 zasebnikov. Vrh tega so še trije slovenski denarni zavodi, s katerimi je bila „Centr. pos.“ lani v zvezi, ne da bi ti kot udje pristopili. Večji promet bi bila „Centr. pos.“ lani izkazala, ako ne bi bilo vsled slabe letine lani splošno pomanjkanje denarja na Slovenskem. Več posojilnic bi se bilo pridružilo „Centr. pos.“, ako bi bila ona v stanu, kar z mnogimi tisočaki pomagati dotičnemu zavodu, kateri se je bil za podporo oglasil. Kar se lani ni moglo zgoditi, utegne se zgoditi v bodoče, ako bodo razmere ugodne. — III. Račun za preteklo leto se potrdi, kakor ga je načelstvo sestavilo in nadzorstvo potrdilo. — IV. Od izkazanega čistega dobička se določi 4% dividenda vsem deležem, kakor je načelstvo predlagalo. — V. Vzame se na znanje opravilno poročilo načelstva, ki se je v rednih sejah trudilo za prospeh zavoda, ki namerava, ako bode treba, prirediti tečaje za izobraženje posojilniških uradnikov in odbornikov in ki namerava vprašati slovenske posojilnice in gospodarske zadruge, ali ne bi kazalo, da bi izhajal „Vestnik slov. posojilnic in gospodarskih zadrug“. — VI. Poročilo o delovanju posojilnic-zadružnic je bilo v tem pogledu posebno veselo, da so ti zavodi večinoma krepko razviti, da so svoje pravilno izdelane račune za l. 1896 večinoma že priobčili, da torej ti zavodi „Centralne posojilnice“ dajejo toliko poroštva, da bi jej občinstvo in denarni zavodi imeli veliko večje svote zaupati, nego se je to do sedaj godilo; kajti zadruga ima neomejeno zavezo. Vrh tega imajo tudi nekatere njene posoj.-zadružnice enako poroštvo. — VII. Volitev načelstva je pokazala isti rezultat, kakor lansko leto. Le namestu g. T. Ivanca, ki se je v Radeče preselil, je bil izvoljen g. J. Bezlaj. VIII. V nadzorstvo so bili izvoljeni gg.: I. Knavs, ravnatelj „okr. posojilnice v Krškem“; A. Levak, ravnatelj pos. v Brežicah; F. Rohrman, ravnatelj pos. v Mokronogu; I. Rožnar, ravn. pos. v Radečah in A. Pavčič, nadučitelj v Kostanjevici. IX. Pri nasvetih se oglasi g. dr. T. Romih in predlaga, da bi „centr. pos.“ javno razglasila, da je „Zveza slov. posojilnic“ že l. 1886 pri svojem občnem zboru 25. avgusta v Celju po zastopnikih celjske in mariborske posojilnice pripoznala potrebo realne zveze vseh slov. posojilnic, t. j. osrednjega zavoda, kakoršna je naša „Centr. pos.“ Nasvetuje torej, da bi se k pristopu povabile zopet vse slovenske posojilnice, ki naj bi vzele povprek po kacih 10 deležev (po 100 gld.) — Ker imamo Slovenci že več kakor 100 posojilnic, dobila bi z njihovim pristopom na ta način „Centr. pos.“ okroglih 100.000 gld. obrtne glavnice, s katero bi se lahko dokaj koristilo slabejšim sestram.

(Posojilnica na Slapu pri Vipavi) je imela dne 31. marca 1896 svoj redni občni zbor. Načelnik gosp. Fran Punčuh pozdravi navzoče zadružnike, zahvali se vsem navzočim, da so se vkljub slabemu vremenu vdeležili v tako ogromnem številu občnega zbora, ter konštatuje sklepčnost občnega zbora. — S toplimi besedami spominja se posojilničnega nadzornika preč. gosp. Ivana Mikša. On je mnogo deloval v prid posojilnice na Slapu in to popolnoma brezplačno. Zadružniki izrekli so mu pri občnem zboru prav toplo zahvalo za ves trud, katerega je imel s posojilnico. — Iz poročila o posojilničnem delovanji je posneti: Posojilnica na Slapu je štela ob koncu l. 1896 — 268 zadružnikov. V pretečenem letu je imela 92.282 gld. 99 kr. prometa. Ves denar, kar ga je do sedaj posojilnica razposodila, je prav dobro zavarovan. Posojilnični nadzornik preč. g. Ivan Mikš je poročal o nadzorovanji posojilnice in letnem računu. Vse knjige so se v pretečenem letu trikrat natanjčno pregledale. — Hranilnih vlog se je l. 1896 vložilo 36.385·33 gold., vzdignilo pa 11.172·25 gold., tedaj več vložilo 25.213·08 gld. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1895 je bilo 37.032·70 gld. Kapitalizovane obresti od hranilnih vlog l. 1896 znašajo 1.937·59 gld., tedaj je skupno stanje hranilnih vlog koncem leta 1896 64·183·37 gld. Posojil se je l. 1896 izplačalo 32.802 gld., vrnilo pa 6.381·33 gld., tedaj več posodilo 26.421·67 gld. Stanje posojil koncem l. 1896 je bilo 40.381·73 gld., tedaj je skupno stanje posojil koncem l. 1896 66.803·40 gld. — Stanje reservnega zaklada ob koncu l. 1896 je bilo 364 gld. 85 kr. Od čistega dobička 405 gld., darovalo se je po volji zadružnikov in sicer ubogim slapenske občine 15 gld., cerkvi sv. Lenarda na Colu 20 gld., „Družbi sv. Cirila in Metoda“ 5 gld. Zbor vzame poročilo nadzornika na znanje in račun se brez ugovora odobri. Za prihodnje upravno leto bili so voljeni v načelstvo: Fran Punčuh, ljudski učitelj na Slapu (načelnik), Ivan Malik, župan na Slapu (načelnikov namestnik), Ivan Tomažič, pos. iz Sanabora, Fran Bratovž, trgovec iz Vipave, Alojzij Ferjančič, pos. iz Slapa, Ivan Premru, trgovec iz St. Vida, Ferdinand Malik, pos. iz Slapa, Josip Volk, pos. iz Erzelja, Fr. Stokelj, pos. iz Planine, A. Volk, pos. in Slapa in Andrej Skapin pos. iz Vrabč. — V nadzorstvo so bili voljeni: Ivan Nosan, c. kr. deželno sodni svetnik v Vipavi (predsednik), Konrad Texter, župnik na Colu (podpredsednik), Valentin Klobus župnik na Slapu, Anton Perhavc, posestnik

v Vipavi, Ivan Uršič, posestnik in trgovec na Slapu. Pravila so se v tem spremenila, da so se vpeljali glavni deleži po 5 gld. in opravilni deleži po 1 gl. Ob sklepu občnega zbora se je načelnik zahvalil cenj. zadružnikom na mu izkazanem zaupanju, da so ga zopet izvolili načelnikom, obljubovaje, da hoče posvetiti vse svoje moči v prospeh posojilnice; prosivši gg. odbornike, da mu pri tem kakor do sedaj pomagajo, je zaključil občni zbor.

Telegrami.

Celoveo, 20. aprila. Včerajšnji shod katol. političnega društva v Št. Mihelu nad Pliberkom je bil presijajen. Nad 500 zbranih volilcev je sprejelo poročilo gosp. državnega poslanca Einspielerja z največjim navdušenjem in pohvalo.

Dunaj, 20. aprila. Nadvojvodo Leopolda, ki je bolehal že 17 let, je zadela včeraj kap, vender ni še posebne nevarnosti.

Dunaj, 20. aprila. Danes se je vršila slovesna zaprisega novoizvoljenega župana dr. Luegerja. Na ogovor namestnika Kielmansegga je odgovoril dr. Lueger v daljšem govoru. Slavnost se je zaključila s cesarsko himno.

Trident, 20. aprila. Včeraj je zasledila policija štiri Italijane, ki so izvršili veliko tatvino v Curichu, kjer je bilo ukradenega blaga za 28.000 frankov.

Grško-turška vojska.

Carigrad, 18. aprila. Včeraj v Yildiz-Kiosk vršeči se izvanredni ministerski svet je sklenil, Grški napovedati vojsko. O tem sklepu je turška vlada takoj obvestila grškega poslanika v Carigradu, princa Maurocordata.

Carigrad, 18. aprila. Uradno se poroča, da je poveljnik Edhem-paša poročal o predvčeranjem napadu Grkov pri Nezeru, ki se je pojavil 16. t. m. in v katerem so si osvojili Grki tri postaje, postajo Kotroni pa razdejali, ter izjavil, da je vlada vse storila, da bi ohranila mir. Grška je proti mejnarodnemu pravu zasedla Kreto, pripravljala se za vojsko in pričela sovraštvo. Vlada je torej prisiljena, v obrambo svojih pravic in celokupnosti države odgovoriti z vojno akcijo. — Ko je dobil dotični ministerski svet sultanovo sankcijo, je zapovedalo vojno ministerstvo poveljniku Edhem-paši takoj postopati po določenem vojnem načrtu in napasti nasprotnika. Uradna objava se zaključuje z izjavo, da je za vse odgovorna grška vlada.

Carigrad, 20. aprila. Po uradnih poročilih se je končal predvčeranji boj na glavni črti z osvojitvijo vseh grških postojank. Odpor je bil velik. Izguba na grški strani je velika, na turški neznatna. Nekaj turških častnikov je padlo. Edhem-paša koncentruje čete. Trdi se, da je ta danes jel prodirati s 60.000 možmi proti Larissi.

Carigrad, 20. aprila. Uvodni članek dnevnika „Sabah“ z naslovom „Povod vojski“ navaja, da bode zadela vsa krivda grško vlado.

Carigrad, 20. aprila. Dnevnik „Ikdam“ piše: Vsa krivda zadene Grke. Kar se ni dalo doseči s pomirjevalnimi besedami, to naj izvrši zaušnica. Kar Grška zasluži, to bo dobila (!).

Carigrad, 20. aprila. Uradni razglas objavlja, da je pretrgana diplomatska zveza z Grško, in določa desetdnevni obrok za odpotovanje grških podložnikov. Jednaka naredba je izdana za turške podanike na Grškem.

Carigrad, 20. aprila. Današnja brzojavna poročila zatrjujejo, da so turške čete zasedle vsa pristanišča ob Tyrnavosu. Grške ladije so streljale nad štiri ure na Preveso. Turki so po daljšem boju prisilili grško četo, ki se je prikazala pri Kavali, da se je umaknila. Nad sto mož je ubitih.

Carigrad, 19. aprila. Poveljnik druge brigade v drugi diviziji Abdul-Ezel-paša, je padel v boju pri Tyrnavos. Po poročilih iz sultanove palače se nahajajo sedaj tri turške divizije na grških tleh. Zatrjuje se, da se je že vnel boj pri Larissi, katero so zasedle turške čete; vendar se to poročilo še ne potrjuje.

Atene, 20. aprila. Grki so po dolgem, hudem boju osvobodili postojanko Gritzovali ter zasedli več važnih mest v okolici Banasi-Viglia.

Atene, 18. aprila. Zbornica je polnoštevilno zasedena, galerije so natlačene. Ministerski predsednik Delyannis naznani, da je Turčija napovedala vojsko, ter nato govori o zadnjih dogodkih na meji, ki so dokaz, da je trditev turške vlade neresnična. Turške čete, pravi ministerski predsednik, so napadle naše ter hotele zasesti postojanke. — Turki so nam ugonobili parnik „Macedonien“. Turčija nam je napovedala vojsko, mi tudi vsprejmemo to napoved. Nato je naznanil še nekatere došle brzojavke.

Atene, 20. aprila. Včeraj so zasedle grške čete tri važne točke pri Meneksi, koder je prelaz Meluna, vodeč v Elassono. Princ Nikolaj je dobil povelje, naj prodira s topništvom proti meji.

Atene, 19. aprila. Turška vlada je izročila včeraj grškemu poslaniku vsa njegova izkazilna pisma in ravnokar odzvala tukajšnjega poslanika Assim-beya, kateremu je doposlala denar za odhod.

Atene, 19. aprila. Pri Prevesi je turška baterija prevrtala grški prevozni parnik.

Atene, 19. aprila. Zbornica je odobrila včeraj vladne predloge gledé postopanja Grške v sedanjem položaju ter na to prekinila zasedanje za nedoločen čas. Zborovanje je trajalo do 2. ure zjutraj.

Kodanj, 19. aprila. Carinja-vdova Marija Feodorowna je odpotovala danes v Petrograd.

London, 20. aprila. „Times“ poroča iz turškega glavnega tabora 18. ob 11. uri dopoludne: Vroči boj se nadaljuje. Turki so prodrli skoro do grške meje. Ogromna množina streliva je že porabljena in vendar je padlo do sedaj na obeh straneh komaj 150 mož. Najbrže se danes boj za nekaj časa prekine, da si odpočije vojaštvo, ki se je že 30 ur brez hrane in spanja bojevalo.

London, 20. aprila. „Reuters-Office 19. opoludne: Od minule noči se bije ljuti boj v prelazu Meluna, katerega se vdeležuje nad 20.000 mož. Turki so že zasedli skoro ves prelaz; ker se pa Grki le še ne umaknejo z višav, je izid zeló dvomljiv. — Ob $^1/_2$ 1. dopoldne: Ves prelaz so zasedle turške čete.

London, 20. aprila. „Reuters Office“ poroča iz Krfa: Grške čete prodirajo proti Philippiadu, na severozahodu od Arte. Kakih 800 mož je pripravljenih za odhod v Prevesi, katere pristanišče je popolno razdejano.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
17	9. zvečer	741·3	7·5	sl. svzh.	skoro jasno	
18	7. zjutraj	733·3	4·7	sl. jvzh.	megla	0·4
	2. popol.	733·8	13·8	sl. vzjvz.	pol oblačno	
18	9. zvečer	731·5	10·7	sr. zah.	skoro obl.	
19	7. zjutraj	734·4	5·8	sr. jvzh.	jasno	8·5
	2. popol.	732·8	13·2	„	„	
19	7. zvečer	731·9	9·6	sr. jzah.	jasno	
20	7. zjutraj	730·0	5·5	sl. jvzh.	pol oblačno	0·0
	2. popol.	728·0	10·0	„	dež	

Srednja temperatura sobote 7·7°, za 2·3° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje 9·7°, za 0·5° pod normalom.
Srednja temperatura pondeljka 9·5°, za 0·9° pod normalom.

282 1—1

Tugopolni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Vsegamogočnemu dopadlo našega preljubega soproga, oziroma očeta, gospoda

Josip Korban-a

nadučitelja, predsednika krajnega šolsk. sveta itd.

danes ob 3. uri popoludne, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče v 48. letu njegove starosti v boljše življenje poklicati.

Pogreb predragega, nepozabljivega ranjcega bode v sredo, dné 21. t. m. ob 9. uri dopoludne.

Št. Vid pri Zatičini, 19. aprila 1897.

Ivanka Korban, soproga. **Josip, Ivanka,** otroka.

Vabilo

k

rednemu občnemu zboru

Posojilnice v Ribnici

registrovane zadruge z omejeno zavezo

kateri se bode vršil

dné 2. maja 1897 popoludne ob 4. uri

v društveni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika.
2. Odobrenje letnega računa za l. 1896.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Razni predlogi
5. Volitev načelništva in nadzornikov za l. 1897.

V Ribnici, dné 15. aprila 1897.

281 (1) ***Načelstvo.***

Dunajska borza.

Dné 20. aprila.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	„ 75	„
Avstrijska zlata renta 4%	122	„ 50	„
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100	„ 85	„
Ogerska zlata renta 4%	121	„ 70	„
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99	„ 15	„
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	941	„ —	„
Kreditne delnice, 160 gld.	342	„ 75	„
London vista	119	„ 60	„
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	„ 70	„
20 mark	11	„ 74	„
20 frankov (napoleondor)	9	„ 53	„
Italijanski bankovci	44	„ 95	„
C. kr. cekini	5	„ 65	„

Dné 17. aprila.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	154	gld. —	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154	„ 75	„
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189	„ —	„
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	„ 45	„
Tisine srečke 4%, 100 gld.	137	„ 50	„
Dunavske vravnavne srečke 5%	127	„ —	„
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108	„ —	„
Posojilo goriškega mesta	112	„ 50	„
4% kranjsko deželno posojilo	98	„ 75	„
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	99	„ 80	„
Prijoritetne obveznice državne železnice	—	„ —	„
„ „ južne železnice 3%	174	„ 50	„
„ „ južne železnice 5%	127	„ 50	„
„ „ dolenjskih železnic 4%	99	„ 50	„

Kreditne srečke, 100 gld.	201	gld. 50	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146	„ —	„
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19	„ 40	„
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	„ —	„
Salmove srečke, 40 gld.	69	„ 50	„
St. Genóis srečke, 40 gld.	73	„ 50	„
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	„ —	„
Ljubljanske srečke	22	„ 25	„
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150	„ 50	„
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3430	„ —	„
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	360	„ —	„
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	75	„ —	„
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	—	„ —	„
Montanska družba avstr. plan.	80	„ —	„
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	155	„ 75	„
Papirnih rubljev 100	126	„ 12	„

Nakup in prodaja vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd. **Zavarovanje** za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wolzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh,** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni svèti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavnic.**

Izdajatelj: **Dr. Ivan Janežič.** Odgovorni vrednik: **Ivan Rakovec.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.